

Sprawa C-501/22**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym****Data wpływu:**

22 lipca 2022 r.

Sąd odsyłający:

Conseil d'État (Francja)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

22 lipca 2022 r.

Strona skarżąca:

Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

Strona pozwana:

Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

CONSEIL D'ETAT

po rozpoznaniu w postępowaniu spornym sprawy

[...]

ASSOCIATION
INTERPROFESSIONNELLE DES
FRUITS ET LEGUMES FRAIS

[...]

Po przeprowadzeniu następującego postępowania:

W skardze i replice, których wpływ został zarejestrowany w kancelarii wydziału spraw spornych Conseil d'État (rady stanu) w dniach 5 marca 2021 r. i 8 lipca 2022 r. Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) [międzybranżowe zrzeszenie ds. świeżych owoców i warzyw (Interfel), zwane dalej „zrzeszeniem Interfel”] wnosi do Conseil d'État o:

1) stwierdzenie, że względu na przekroczenie uprawnień, nieważności decyzji z dnia 7 września 2020 r., którą to decyzją ministre de l'agriculture et de

l'alimentation (minister rolnictwa i żywności) odmówił rozszerzenia porozumienia branżowego „Brzoskwinia – nektaryna – wielkość” dla lat gospodarczych 2021–2023, zawartego w ramach zrzeszenia Interfel, oraz decyzji oddalającej w sposób dorozumiany wniesione w trybie administracyjnym odwołanie od owej decyzji odmownej;

2) nakazanie ministre de l'agriculture et de l'alimentation na podstawie art. L. 911–1 i L. 911–2 code de justice administrative (kodeksu postępowania przed sądami administracyjnymi) ponownego rozpoznania wniosku zrzeszenia Interfel zmierzającego do rozszerzenia porozumienia branżowego „Brzoskwinia – nektaryna – wielkość” dla lat gospodarczych 2021–2023 w terminie dwóch miesięcy od doręczenia wyroku Conseil d'État;

[...]

Interfel utrzymuje, że:

- decyzja z dnia 7 września 2020 r. jest niewystarczająco uzasadniona, z naruszeniem art. L. 632–4 akapit ostatni code rural et de la pêche maritime (kodeksu rolnego i rybołówstwa morskiego);
- decyzja z dnia 7 września 2020 r. została wydana przez nieuprawniony organ;
- odmowa rozszerzenia narusza zasadę pewności prawa i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań;
- odmowa rozszerzenia jest obarczona nadużyciem władzy, gdyż organ administracyjny przeprowadził kontrolę celowości zamiast kontroli zgodności z prawem;
- odmowa rozszerzenia porozumienia jest obarczona oczywistym błędem w ocenie, ponieważ zrzeszenie Interfel wykazało wpływ metod określania wielkości na jakość;
- przesłanka odmowy rozszerzenia związana z brakiem powiadomienia na podstawie art. 210 [rozporządzenia (UE) 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. jest obarczona naruszeniem prawa i błędem w ustaleniach stanu faktycznego.

W odpowiedzi na skargę zarejestrowanej w dniu 22 kwietnia 2022 r. ministre de l'agriculture et de l'alimentation wniósł o oddalenie skargi. Podnosi on, że zarzuty stawiane przez skarżącą są nieuzasadnione.

[...]

Uwzględniając:

- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r.;

- rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r.;

- rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/428 z dnia 12 lipca 2018 r.;

[...]

Zważywszy, że:

- 1 Z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wynika, że zrzeszenie Interfel, jako międzybranżowa organizacja rolnicza uznana na mocy art. L. 632–1 code rural et de la pêche maritime, zawarło w dniu 10 czerwca 2020 r. porozumienie branżowe „Brzoskwinia – nektaryna – wielkość” dotyczące lat gospodarczych 2021–2023, przewidujące w szczególności zakaz wprowadzania do obrotu brzoskwiń i nektarynek o małej wielkości (wielkości D) w całym okresie wprowadzania do obrotu. Zrzeszenie Interfel złożyło do ministre de l’agriculture et de l’alimentation wnioski o rozszerzenie postanowień tego porozumienia na inne podmioty. Decyzją z dnia 7 września 2020 r. ministre de l’agriculture et de l’alimentation odmówił rozszerzenia przepisów tego porozumienia. Zrzeszenie Interfel wnosi o stwierdzenie nieważności tej decyzji, ze względu na przekroczenie uprawnień, oraz dorozumianej decyzji ministra oddalającej wniesione przez to zrzeszenie w trybie administracyjnym odwołanie od rzeczony decyzji odmownej.
- 2 Po pierwsze, art. 164 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 stanowi: *„W przypadku gdy uznaną organizację producentów, uznane zrzeszenie organizacji producentów lub uznaną organizację międzybranżową, działające na określonym obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych państwa członkowskiego, uważa się za reprezentatywne dla produkcji lub przetwarzania danego produktu lub handlu nim, na wniosek tej organizacji odnośnie państwo członkowskie może postanowić, że przez ograniczony okres niektóre porozumienia, decyzje podjęte w ramach tej organizacji lub jej uzgodnione praktyki będą wiążące dla innych podmiotów gospodarczych, osób fizycznych lub grup, które nie należą do tej organizacji lub zrzeszenia, a działają na danym obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych (...) 4. Przepisy, o rozszerzenie których na inne podmioty gospodarcze można występować, jak przewidziano w ust. 1, dotyczą jednego z następujących celów:(...) b) surowszych przepisów w zakresie produkcji niż przepisy unijne lub krajowe; (...) d) wprowadzania do obrotu; (...) k) określenia minimalnej jakości i określenia minimalnych norm w zakresie pakowania i prezentacji; (...) Przepisy te nie mogą powodować jakiegokolwiek szkody dla innych podmiotów gospodarczych w danym państwie członkowskim lub w Unii i nie mogą powodować żadnego ze skutków wymienionych w art. 210 ust. 4 ani być sprzeczne z obowiązującym prawem Unii lub z obowiązującymi przepisami krajowymi (...)”.*

- 3 Po drugie, art. 75 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. stanowi: „1. Normy handlowe mogą mieć zastosowanie do jednego lub większej liczby następujących sektorów i produktów: (...) b) owoce i warzywa; (...). 3. Bez uszczerbku dla art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 normy handlowe, o których mowa w ust. 1, mogą dotyczyć co najmniej jednego z następujących wymogów określonych na podstawie sektora lub produktu i opartych na cechach charakterystycznych każdego sektora, potrzebie uregulowania wprowadzania do obrotu oraz na warunkach określonych w ust. 5 niniejszego artykułu: (...) b) kryteriów klasyfikacji takich jak podział na klasy, masa, wielkość, wiek i kategoria; (...)”. Część 5 zatytułowana „Norma handlowa dla brzoskwiń i nektaryn” w części B załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2019/428 z dnia 12 lipca 2018 r. zmieniającym rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 w zakresie norm handlowych w sektorze owoców i warzyw przewiduje w szczególności, że: „(w)ielkość minimalna wynosi: [-] 56 mm lub 85 g w klasie ekstra, [-] 51 mm lub 65 g w klasie I i II” i że „(j)ednak owoce o wielkości poniżej 56 mm lub 85 g nie są wprowadzane do obrotu w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 października (półkula północna) oraz od dnia 1 stycznia do dnia 30 kwietnia (półkula południowa)”.
- 4 Z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy wynika, że zawarte przez zrzeczenie Interfel porozumienie branżowe dotyczące zasad wprowadzania do obrotu brzoskwiń i nektaryn dla lat gospodarczych 2021–2023 przewiduje, że brzoskwinie i nektaryny wyprodukowane we Francji, przeznaczone do wprowadzenia do obrotu wyłącznie na rynku francuskim i na eksport podlegają wymogowi minimalnej wielkości 56 mm lub 85 g na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu i w ciągu całego roku gospodarczego. Postanowienia te zawierając zatem uregulowania bardziej rygorystyczne niż wskazane wyżej przepisy części 5 części B załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r.
- 5 Na poparcie wniosku o rozszerzenie tego porozumienia zrzeczenie Interfel wskazało, że to dodatkowe ograniczenie jest uzasadnione troską o zapewnienie jakości owoców sprzedawanych konsumentom. Jednak przytoczone w pkt 2 przepisy art. 164 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zezwalają wprost na rozszerzenie porozumień ustanawiających uregulowania bardziej surowe niż uregulowania przyjęte w przepisach unijnych tylko w dziedzinie „przepisów w zakresie produkcji” wskazanych w lit. b).
- 6 Odpowiedź na zarzut opierający się na tym, że minister nie mógł zgodnie z prawem odmówić rozszerzenia spornego porozumienia, ponieważ zrzeczenie wykazało korzystny wpływ postanowień dotyczących wielkości, o których rozszerzenie wystąpiono, na jakość owoców, zależy od odpowiedzi na pytanie,

czy wykładni art. 164 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 należy dokonywać w ten sposób, że zezwala on na rozszerzenie porozumień branżowych, przewidujących uregulowania bardziej surowe niż te przyjęte w przepisach unijnych, nie tylko w dziedzinie „przepisów w zakresie produkcji”, o których mowa w lit. b) tego artykułu, ale również we wszystkich dziedzinach wskazanych w lit. a) oraz od lit. c) do lit. n), w przypadku których przewiduje on możliwość wystąpienia o rozszerzenie porozumienia branżowego, a w szczególności, czy w przypadku gdy przepisy unijne ustanawiają zasady wprowadzania do obrotu dla danej kategorii warzyw lub owoców, artykuł ten zezwala na przyjęcie bardziej rygorystycznych uregulowań w ramach porozumienia branżowego i ich rozszerzenie na wszystkie podmioty gospodarcze.

- 7 Pytanie przedstawione w pkt 6 jest decydujące dla wyniku niniejszego sporu i sprawia poważne trudności co do wykładni prawa wobec braku orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wyjaśniającego, jaki jest przedmiot i zakres przedmiotowych uregulowań. W związku z powyższym należy przedłożyć to pytanie Trybunałowi na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i zawiesić postępowanie w przedmiocie skargi zrzeczenia Interfel do czasu, aż Trybunał udzieli na nie odpowiedzi.

POSTANAWIA:

Artykuł 1: zawiesić postępowanie w przedmiocie skargi złożonej przez Association interprofessionnelle des fruits et légumes (Interfel) do czasu, aż Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej udzieli odpowiedzi na pytanie, czy wykładni art. 164 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 należy dokonywać w ten sposób, że zezwala on na rozszerzenie porozumień branżowych, przewidujących uregulowania bardziej surowe niż te przyjęte w przepisach unijnych, nie tylko w dziedzinie „przepisów w zakresie produkcji”, o których mowa w lit. b) tego artykułu, ale również we wszystkich dziedzinach wskazanych w lit. a) oraz od lit. c) do lit. n), w przypadku których przewiduje on możliwość wystąpienia o rozszerzenie porozumienia branżowego, a w szczególności, czy w przypadku gdy przepisy unijne ustanawiają zasady wprowadzania do obrotu dla danej kategorii warzyw lub owoców, artykuł ten zezwala na przyjęcie bardziej rygorystycznych przepisów w formie porozumienia branżowego i ich rozszerzenie na wszystkie podmioty gospodarcze.

[...]